

AB - TÜRKİYE İLİŞKİLERİNDE DİN FAKTÖRÜ (EMRAH ALTINKAYA)

Oya EREN ÖZER

04.04.2010

Amerikan yazılı medyasının en önemli aktörlerinden biri olan Wall Street Journal, geçtiğimiz hafta Türkiye'nin A.B üyeliği ile alakalı bir değerlendirme yazısı yayınladı. Yorum yazısında Türkiye'nin A.B üyeliğine niçin karşı çıktığı ile alakalı belli başlı faktörlere vurgular yapıyor. Bu faktörlerden belki de en çarpıcı ve üzerinde en çok durulanı ise, herkesin bildiği bir sır olan [] Türkiye faktörü idi. W.Street Journalda, A.Bnin Türkiye'nin üyeliğine karşı çıkmasının asıl sebebinin Kıbrıs ya da siyasi [] sosyal reformlar değil, Türk halkının %99unun Müslüman olması ve bu gerçeğin çoğu zaman Avrupalı siyasetçiler tarafından dile getirilmemesi vurgulanıyor. Durum böyle olunca, doğal olarak Türkiyede de tartışma alevlendi. Yaklaşık 50 yılı geçen, zaman zaman kapısından döndüğümüz, çoğu zaman içinden çıkılmaz bir hal alan, fakat yine de vazgeçemeyip devlet politikasına dönüştürdüğümüz A.B üyeliği, bu sefer belki de liberalleri ve koyu A.B taraftarlarını bile kızdıracak tarz da [] faktörü ile ülke gündeminde yer alıyor. Aslında olaya objektif bakarsak ve de empati yaparsak biraz tamamen durum [] ve korkulara kayıyor. Nasıl A.B üyesi ülkelerin temsilcileri, Türkiye'yi Müslüman bir kimliğe sahip olduğundan dolayı dışlamak istiyorlarsa, Türkiyedeki A.B karşıtlarının bir kısmı da -Siyasal İslamcıların- yıllardır bu karşıtlığa dayandığı temellerden biri de A.Bnin [] Hristiyan Kulübü olduğu ve Müslüman hiçbir ülkenin bu birlikte yer alamayacağı iddiasıdır. Bu açıdan baktığımızda ise temel sorunun, özellikle Batı Dünyasındaki Siyaset Bilimcilerin ve politikacıların [] insanlara ve dini inançlara karşı korku ve önyargı ile yaklaşmalarından kaynaklandığı görülmektedir. Aslında tüm dünya da [] Eylül sonrasında artan İslam paranoyası; Türkiye'nin üyeliği sonrası tamamen ortadan kalkabilir. Türkiye'nin yapısal olarak Batı normları temelinde bir devlet olması, ülkenin laik yapısı, Osmanlı döneminden miras kalan tüm inançlara saygılı ve hoşgörüyü ilke edinen kültürel anlayışı, A.B üyesi ülkelerde bulunan marjinal grupların önyargılarını ve var olan Müslüman karşıtlığını da kırabilir. Durumu biraz basite indirgersek şöyle bir örnek verebiliriz: 1959 yılında başvuru sürecini başlatan Türk halkının ve de o günden bugüne var gücüyle birliğe uyum çalışmalarını sürdüren Türkiye'nin hala [] Kimliğe sahip olması, A.B üye ülkelerinin sübjektif-ikiyüzlü bakış açısını ortaya çıkarıyor. Bu anlamda 51 yıldır Türkiye'yi türlü istekleri ile bekleten ABnin var olan değerlerinin [] Karşıtlığına kaydığını söylemek hiçte yanlış olmaz. Günden güne bölgesinde ve İslam aleminde prestiji artan ve sözünü dinleten Türkiye'yi sırf [] ve Müslüman kimliğinden dolayı dışlamaya çalışmak; çok sığ bir algılamamanın tezahürü olarak ortaya çıkıyor. Aynı şekilde Avrupa Birliğini de sadece [] Kulübü olarak genel bir kalıba sokmakta çok yanlış ki Türkiye üye ülkeler ile siyasi, sosyal ekonomik anlamda uzun yıllardır karşılıklı ilişkilere sahip bir ülke. Özellikle, bu karşıtlıkta ise pay sahibi olanlar ve bütün üye ülkeleri de etkilemek isteyen grupların başında [] Demokratlar ve Fransız Laikler başı çekmektedir. Aslına bakarsanız; eskiden daha sık dile getirilen [] Müslüman Kimliği, değişen konjonktür ve birlik yapısı ile beraber sadece bir bahane olarak A.B halklarının düşüncesinde psikolojik engel olarak yer alıyor. Çünkü birlik içerisinde yaşayan, yaklaşık 30 milyonu bulan bir Müslüman nüfus ile 75 milyonluk Türkiye'nin de birliğe entegre olması halinde; kesinlikle Batı düşünce sisteminde yer alan İslama karşı tabuların

yıkılması konusunda büyük bir fırsat olacaktır. Sonuç olarak; Türkiye, basın özgürlüğü, yargı bağımsızlığı, kadın-erkek eşitliği, sosyal refahın sağlanması gibi belli başlı konular da bile standartlarının gerisindedir. Türk hükümeti yukarda belirttiğim [] Faktörü unsuruna takılmadan, gerçek mana Türk halkının hayat standartlarını birliğe girse de girmese de tesis etmek zorundadır. Bu bağlamda; ülkenin her açıdan büyümesini ve kalkınmasını, yapılan reform çalışmalarını, Avrupa Birliğine girmekten daha çok önemsiyorum. Burada amaç çağdaş medeniyetler seviyesine ulaşmak ise, çağdaşlaşma kriterleri takdir edersiniz ki yalnız Kopenhagta yer almıyor. Bu hususta etkileşim şart, ama her şeyin karşılıklı ve paylaşımına açık olanı Uluslararası İlişkilerin vazgeçilmez prensibidir. Wall Street Journal - PATIENCE WHEATCROFT'un makalesi, <http://online.wsj.com/article/SB10001424052702304370304575151612719531350.html#articleTabs%3Da> EMRAH ALTINKAYA - BAKÜ KAFKAS ÜNİVERSİTESİ, ULUSLARARASI İLİŞKİLER

Kaynak/Source: